

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. гр.Несебър, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Сияна Ст. Димитрова

при участието на секретаря М.Д.Ш.
като разгледа докладваното от Сияна Ст. Димитрова Гражданско дело №
20232150100753 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба вх. № 6544/12.07.2023 г.
на собствениците в Етажна собственост в комплекс „С.С.*“ - сграда с
идентификатор № *** по КKKP на гр. Несебър, к.к. Слънчев бряг, комплекс „С.С.*“,
представявани от управителя В.Л., чрез адвокат Н. Ч. от БАК, със съдебен адрес: гр.
, **срещу А.М.Д., Булстат **, гражданин на Руската Федерация, родена на *** г. в
Молдова, с адрес: гр. *** , с която се иска от съда да осъди ответника да заплати на
ищеца сумата в общ размер на **4105,60 /четири хиляди сто и пет лева и шестдесет
стотинки/ лева**, представляваща дължими вноски към етажната собственост за
собствените на ответника СОС с ид. № № ***.20 и ***.58 въз основа на решения на
общото събрание на етажната собственост, взети на 01/02.06.2022 г., от която сума в
размер на **1785,68 лева** за СОС с ид. № ***.20, включваща 1661,52 лева - разходи по чл.
50 от ЗУЕС и 124,16 лева - разходи по чл. 51 от ЗУЕС, както и сума в размер на **2319,92
лева** за СОС с ид. № ***.58, включваща 2195,76 лева - разходи по чл. 50 от ЗУЕС и
124,16 лева - разходи по чл. 51 от ЗУЕС, сумата от **462,39 /четиристотин шестдесет и
два лева и тридесет и девет стотинки/ лева**, представляваща лихва за забава върху
главниците за периода от 02.07.2022 г. - 12.07.2023 г., **ведно със законната лихва
върху главницата** от датата на депозиране на исковата молба - 12.07.2023 г. до
окончателното изплащане.

Посочва се, че съгласно нотариален акт № 108, том *, рег. № 2259, дело №
460/01.06.2011 г. на нотариус с рег. № 110 с район на действие Районен съд - Несебър
ответната страна е придобила собствеността по отношение на самостоятелен обект с
идентификатор № ***.20 по КKKP на гр. Несебър, представляващ апартамент № 2,
находящ се в к-с „***“, със застроена площ от 55,85 кв.м., ведно с 2,038 % ид. ч. от
общите части на сградата, равняващи се на 8,38 кв.м. и 2,038 % ид. ч. от правото на
строеж върху терена, както и по отношение на самостоятелен обект с идентификатор
№ ***.58 по КKKP на гр. Несебър, представляващ апартамент № 1 в к-с „С.С.*“, вх. Д,
ет. 1, със застроена площ от 74,04 кв.м., ведно с 2,605 % ид. ч. от общите части на

сградата, равняващи се на 12,14 кв.м. и 2,605 % ид. ч. от правото на строеж върху терена. Твърди се, че на 23.07.2018 г. било проведено ОС на ЕС, на което с влезли в сила решения за управител на етажната собственост бил избран В.Л., както и било прието изготвено площообразуване, съобразно което се извършвало разпределянето на сумите по чл. 50 от ЗУЕС между етажните собственици. Сочи се, че на 01.06.2022 г. и на 02.06.2022 г. било проведено ОС на ЕС, на което с решение по т. 2 В.Л. отново бил избран за управител на етажната собственост. С решения по т. 5, т. 6 и т. 7 били взети решения за приемане на бюджет за 2022/2023 г., начин за разпределяне на видовете разходи/суми, начало и край на финансовата година, срокове и начин на плащане на отделните вноски за разходи от собствениците, ползвателите и обитателите в етажната собственост. Изтъква се, че по силата на решенията ответната страна дължала сумата в общ размер на 4105,60 лева за собствените □ апартаменти, която следвало да бъде заплатена по банкова сметка на ЕС в срок до 01.07.2022 г., но до настоящия момент това не било сторено. Обръща се внимание, че на вратите на апартаментите на ответника били залепени уведомления - проформа за дължимите суми. Акцентира се, че решенията на проведеното общо събрание са влезли в сила. С доводи за изпадане на ответника в забава, считано от 02.07.2022 г. се претендира и осъждането му за лихва за забава в размер на 462,39 лева. По изложените съображения се моли за уважаване на предявените искове и присъждане в полза на ищеца на съдебни разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор вх. № 8946/26.09.2023 г., изправен с молба вх. № 9417/09.10.2023 г., от ответната страна, с който предявените искове се оспорват. Излага, се че решенията на проведеното на 23.07.2018 г. ОС на ЕС по отношение на таксата за поддръжка се отнасяли за различен финансов период и се различавали от принципа за изчисляване и плащане на таксата за поддръжка в ОС на ЕС през 2022 г. Развиват се доводи, че в кореспонденция до всички собственици в комплекса В.Л. посочвал дължима сума за управление и поддръжка в размер на 500 евро, която не е била променяна от 2016 г. Навежда се, че в електронно писмо от 14.12.2019 г., изпратено от управителя на етажната собственост до собствениците, се напомня, че крайният срок за плащане на таксата за поддръжка, съгласно решение на ОС на ЕС от 23.07.2019 г., е определен до 31.12.2019 г. и общото събрание взело решение за такса от 500 евро за единица собственост, като се излагат допълнителни доводи в тази насока. Оспорва се достоверността на протокола от ОС на ЕС от 23.07.2018 г., който е представен с исковата молба. Излагат се съображения за нищожност на приетото на събранието площообразуване.

Оспорва се и протокола от ОС на ЕС от 01/02.06.2022 г. Ответната страна заявява, че не е била информирана за същото, въпреки че управителят на ЕС е знаел, че не живее в к-с „С.С.*“ от 2017 г. Твърди, че не е била информирана за задължението си за плащане на дължимите суми. Навежда, че в периода от 06.06.2022 г. до 16.06.2022 г. е била в България и се е опитала да посети имотите си в к-с „С.С.*“. Сочи, че 09.06.2022 г. посетила комплекса и апартаментите си, на вратата на които нямало никакви документи, касаещи общото събрание. Ответницата излага, че във връзка с недопускането в собствеността □ била подадена жалба срещу В.Л. и Т.Л. в Районна прокуратура Несебър. Посочва, че от уведомленията проформа не ставало ясно кой е направил изчисленията на разходите по чл. 50 и чл. 51 от ЗУЕС, не била посочена общата сума на бъдещите разходи по чл. 50 от ЗУЕС и чл. 51 от ЗУЕС за финансовия период 2022-2023, не било ясно как се формирали при изчисляването на чл. 51 от ЗУЕС 149 собственици. Твърди се, че е било налице нарушение на сочените разпоредби. Изтъква се, че по отношение на бюджета на посоченото общо събрание не е било взето решение как размерът на планирания доход трябва да бъде разпределен между собствениците. С тези доводи се моли съда да отхвърли претенциите.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, ищецът поддържа

предявените искове и моли съда да ги уважи и присъди претендираните суми. Представа се писмено становище по съществото на спора. Претендират се съдебни разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответницата не се явява лично и не се представлява в проведеното по делото съдебно заседание. С писмено становище вх. № 11502/07.12.2023 г. по делото, ответницата, чрез процесуалния си представител, взема отношение по хода на делото, доклада на съда и съществото на спора, като претендира отхвърляне на претенциите и присъждане на съдебни разноски, съобразно представен списък.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са обективно съединени искиви претенции с правно основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, при което в тежест на ищцовата етажна собственост по главните претенции е да докаже, че ответницата е собственик на самостоятелни обекти в сградата в режим на ЕС за процесния период, като с влезли в сила решения на ОСЕС от 01/02.06.2022 г. са определени такси и вноски за етажните собственици, дължими към ЕС, както и размерите им и настъпилата изискуемост. В условията на насрещно доказване в тежест на ответниците е разпределено доказването на факта, че вземанията на ЕС са погасени, както и релевираното възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗУЕС – а именно, че за процесните периоди не са пребивавали в етажната собственост за повече от 30 дни годишно.

Тук е мястото да се отбележи, че действително с отговора на исковата молба са наведени твърдения, че ответницата не е обитавала процесните самостоятелни обекти в ищцовата ЕС от 2018 г. насам, но същевременно не е заявено изрично възражение за недължимост на претендираните суми на това основание, а единствено се обосновава евентуално право за оспорване на протокола от 01/02.06.2022 г. и взетите решения, обективирани в него. Редовно възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗУЕС /стара редакция - Изм. - ДВ, бр. 57 от 2011 г./ е направено едва с писмено становище на ответната страна от 07.12.2023 г., подадено чрез новоупълномощения представител на ответницата - адв. Н., предвид което и същото като преклудирано не следва да бъде разглеждано, независимо от факта, че е неправилно докладвано в съдебно заседание от съда. Още повече, че по делото не се съдържа заверено копие от пълномощното, дадено от ответницата за адв. Н., а единствено обикновено такова /л. 249 от делото/, което поставя въпроса за редовността и на това изявление по делото. От друга страна, дори да се приеме, че възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗУЕС /стара редакция/ е било релевирано своевременно с отговора на исковата молба, то направените едва със становището доказателствени искания във връзка с него също се явяват преклудирани.

Страните не спорят и от представен нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 108, том *, рег. № 2259, дело № 460/01.06.2011 г. по описа на нотариус Мария Бакърджиева с рег. № 110 с район на действие Районен съд - Несебър /л. 6-8 от делото/ се установява, че ответницата е собственик на СОС с ид. № ***.20 – ап. 2, находящ се в града № 2, вх. В, ет. 1 на в.с. „С. С. *“ – к.к. Сл. бряг, с площ по документ от 56 кв.м., ведно с 2,038% ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 8,38 кв.м., както и на СОС с ид. № ***.58 – ап. 1, находящ се в сграда № 2, вх. Д, ет. 1 на в.с. „С. С. *“ – к.к. Сл. бряг, с площ по документ от 74 кв.м., ведно с 2,605% ид.ч. от общите части на сградата, равняващи се на 12,14 кв.м., считано от 01.06.2011 г.

С исковата молба е приложено извлечение от протокол от ОСЕС, проведено на 23.07.2018 г., видно от който с решение по т. 1 е прието площиобразуване за сграда с ид. № *** по КKKP на гр. Несебър, представено като приложение в официално заверен списък от адвокат /л. 9-25 от делото/. След служебна проверка с електронната система

за публичен достъп до съдебни актове, съдът установи, че съгласно твърденията на ищеца образуваното гр.д. № 887/2018 г. по описа на НРС по искова молба за отмяна на взетите от ОСЕС решения от 23.07.2018 г. е било прекратено с съдебно определение, потвърдено с окончателно определение № IV-1859/04.10.2019 г. по в.ч.гр.д. №1376/2019 г. по описа на БОС, като ответницата не сочи посочените решения да са били отменени по съдебен ред и в рамките на различно съдебно производство.

Видно от одобреното с решение по т. 1 от 23.07.2018 г. на ОСЕС площообразуване за сградата, в която се намират собствените на ответницата самостоятелни обекти, за СОС ***.20 са определени 0,989 % прилежащи ид.ч. от общите части на сградата, а за СОС с ид. № ***.58 – 1,307 % ид.ч. от общите ѝ части.

Съгласно представен с исковата молба протокол /л. 26-37 от делото/, на 01/02.06.2022 г. е било проведено общо събрание на етажната собственост на сграда с ид. № *** по КKKP на гр. Несебър – комплекс „С.С.*“, като с решение по т. 2 от дневния ред за управител на ЕС е избран В.Л., а с решения по т. 5, т. 6 и т. 7 са приети бюджет за 2022/23 г., начин за разпределяне на разходите между собствениците и срокове и начин на плащането им. Така са взети решения гласуваните разходи по чл. 50 от ЗУЕС в общ размер от 168 000 лева да се разпределят между съсобствениците, съобразно притежаваните от тях ид.ч. от общите части на сградата, а гласуваните разходи по чл. 51 от ЗУЕС в общ размер от 18 500 лева – поравно и според броя на собствениците, ползвателите и обитателите и членовете на техните домакинства, като за краен срок за заплащане на задълженията е определена датата 01.07.2022 г. Ищцовата етажна собственост е ангажирала доказателства за подадено уведомление по чл. 46б от ЗУЕС от 09.06.2022 г. до Община Несебър и въз основа на взетите решения от ОСЕС на 01/02.06.2022 г., както и за поставянето на уведомления на входните врати на собствените на ответницата апартаменти в ЕС относно задълженията, срока за плащането им и основанието им, като независимо от оплакванията на ответницата с отговора на исковата молба, по делото не се събраха доказателства за това взетите на 01/02.06.2022 г. решения на ОСЕС да са били оспорени, вкл. отменени по съдебен ред, предвид което и настоящият съд приема, че същите са придобили стабилитет и съставляват годно основание за ангажиране отговорността на етажните собственици във връзка с изпълнението им и съгласно чл. 6, ал. 1, т. 10 от ЗУЕС.

Тук е моментът да се отбележи, че в практиката си върховната инстанция константно приема, че етажната собственост, като неперсонифицирана общност, се управлява от общото събрание на етажните собственици, чрез взимането на решения, които се формират от успоредните изявления на мнозинството от присъстващите, насочени към постигането на определена цел. Съответно, за решенията на ОСЕС са неприложими правилата за сделките, доколкото липсват насрещни престации, като в тази връзка е несъстоятелно и възражението на ответницата за отсъствие на доказателства /финансово-оправдателни документи/ за надлежно изпълнение от страна на ищцовата ЕС и изразходваните от бюджета суми. От друга страна, субективните предели на действие на решенията ОСЕС са по-широки от тези на многостранните сделки и обвързват, след влизането си в сила, по задължителен начин, всички етажни собственици, вкл. тези, които са гласували против, неучастващите съсобственици, както и бъдещите етажни собственици, ползватели и обитатели /така Решение № 39/19.02.2013 г. по гр.д. № 657/2012 г. по описа на ВКС, I-во Г.О./.

Съобразно изложеното, налага се изводът, че въз основа на влезлите в законна сила процесни решения на ОСЕС за етажните собственици е възникнало задължение да направят съответните вноски, така както са гласувани от мнозинството. Релевираните с отговора на ответницата възражения за незаконосъобразност на решенията не следва да бъдат разглеждани в настоящото производство, доколкото с

оглед задължителната практика на ВКС, допустимостта им е обусловена от спазването на преклузивния срок по чл. 40, ал. 2 от ЗУЕС. Действително и съгласно Решение № 50024/27.03.2023 г. по гр.д. № 978/2022 г. по описа на ВКС, II-ро Г.О., бе дадено разяснение, че нищожност на взето решение на ОСЕС е допустимо да се установява извън срока по чл. 40, ал. 2 от ЗУЕС, както чрез иск, така и по възражение, но само по твърдения за формална привидност, като са дадени и примерни хипотези. В случая, с отговора по делото е направено възражение за нищожност на процесните решения на ОСЕС от 01/02.06.2022 г., като привидно взети, но същото се основава на фактически твърдения за допуснати нарушения на процедурата по свикване и провеждане на събранията, които твърдения се отнасят до законосъобразността, а не до валидността на решенията, съответно не покриват критериите, установени с цитираното решение на ВКС. От друга страна, дори възражението за нищожност да покриваше изведените в практиката критерии, то не са налице твърдения или доказателства протокола от процесното ОСЕС да е бил надлежно оспорен по реда и в срока по чл. 16, ал. 9 от ЗУЕС. Същевременно нито едно от приетите по делото доказателства не подкрепя фактическите твърдения на ответницата, като напротив – съвкупността им непротиворечиво сочи на извода, че процесното ОСЕС действително се е провело. Така, предвид липсата на надлежни възражения за нищожност на процесните решения и доказателства в тяхна подкрепа и при отсъствието на данни за успешно проведено производство по чл. 40, ал. 2 от ЗУЕС за отмяната им, всички възражения на ответницата, насочени срещу законността на решенията не следва да бъдат обсъждани по същество в настоящото производство.

Съдът намира за нужно да посочи в допълнение, че голяма част от оплакванията на ответницата, направени с отговора, касаят предходен на исковия период и отношения между нея и управителя на ЕС, по повод на които се твърди, че са образувани редица други съдебни производства, вкл. наказателни, предвид което се явяват неотносими към предмета на настоящия спор. Същевременно ответницата изнася и противоречиви данни, че не е надлежно уведомявана за задълженията си към ЕС, но е „изнудвана“ с писмо на управителя на ЕС за суми и заплашвана със саморазправа. Представените с отговора писмени доказателства, от своя страна, се явяват в значителната си част недопустими /напр. представляват писмени изявления без данни за авторство или на трети за спора лица и показания, дадени в други съдебни производства; изявления на чужд език, различен от съдебния; снимков материал, без дата на изготвяне, място и автор и др./ и неотносими към спора /напр. отнасят се до предходни периоди, отношения с трети за процеса лица и различни от процесните обекти и др./, като с протоколно определение по делото от 08.12.2023 г. са изключени от доказателствената съвкупност поради несъответствието им с чл. 186, ал. 1 от ГПК и на основание чл. 101, ал. 3 от ГПК, предвид което и съдът не основава изводите си на тях и не ги обсъжда по същество. Така, оплакванията на ответницата остават голословни, като не се подкрепят от приетите по делото доказателства.

В обобщение на горното, съдът намира, че таксите за претендирания период се дължат. Главните претенции на ищцовата страна се основават на влезли в законна сила решения на ОСЕС, които са годно основание за събиране на вземания на етажната собственост по реда на чл. 38 от ЗУЕС. Доколкото решенията не са били отменени по съдебен ред, то същите съставляват стабилен акт по смисъла на чл. 38 от ЗУЕС и определените с тях суми за вноски и такси подлежат на събиране, така както са приети. Вземанията възникват на основание самите решения и не са обусловени от действително извършени поддръжка или разходи.

В случая гласуваните задължения по чл. 50 и чл. 51 от ЗУЕС за етажните собственици с процесните решения са определяеми. В тази връзка по делото е представена таблица за броя на собствениците в ЕС към 04.06.2022 г., изготвена от

управителя на ЕС /л. 39-40 от делото/, която съдът кредитира с доверие, предвид отсъствието на доказателства в обратен смисъл. В подкрепа на твърденията на ищцовата страна за липса на вписани и деклариран ползватели, обитатели и домашни любимци за самостоятелните обекти в ЕС идват и допълнително представените от ищеца и във връзка с отговора извадки от книгата на собствениците /л. 263 – 269 от делото/, видно от които за собствените на ответницата обекти са вписани данни единствено за самата нея. Така от доказателствата по делото се установява, че към 04.06.2022 г. общия брой на пребиваващите в ЕС лица възлиза на 149 бр., съставен изцяло от собствениците на самостоятелни обекти в нея.

Всичко изложено мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че за ответницата са възникнали следните задължения: за заплащане на разходи по чл. 51 от ЗУЕС за финансовата година 01.06.2022 г. – 31.05.2023 г. за собствените ѝ СОС с ид. № № ***.20 и ***.58, а именно по 1/149 част от сумата от 18 500 лева или за всеки самостоятелен обект сумата от 124,16 лева; за заплащане на вноски по чл. 50 от ЗУЕС за финансовата година 01.06.2022 г. – 31.05.2023 г., както следва – за СОС с ид. № ***.20 – 0,989 % от сумата от 168 000 лева или сумата от 1661,52 лева и за СОС ид. № ***.58 – 1,307 % от сумата от 168 000 лева или сумата от 2195,76 лева, съответни на припадащите се към обектите ид.ч. в общите части, съгласно утвърденото с решение на ОСЕС по т. 1 от 23.07.2018 г. площобразуване за сградата в режим на ЕС, като падежът им е настъпил на 01.07.2022 г. Следва да се отбележи, че определените с утвърденото от ОСЕС площобразуване припадащи се ид.ч. в общите части за притежаваните от ответницата самостоятелни обекти са в по-нисък размер от тези по документ за собственост, предвид което се явяват и по-благоприятни за ответницата, доколкото определените въз основа на тях задължения към ЕС съответно също са в по-нисък размер. Във връзка с оплакванията на ответницата за неясно и неправилно изчисление на вноските и разходите, следва да се посочи, че с легитимиращите ищеца решения ясно е посочен начинът, по който се индивидуализират вземанията на ЕС спрямо всеки етажнен собственик. Както бе посочено и по-горе, оплакванията за незаконосъобразност на решенията за определяне на бюджет 2022/23 г., съответно – на сумите по пера, които следва да се включат в разходите за управление и поддръжка и фонд „Ремонт и обновяване“ и начинът на разпределянето им не са предмет на настоящото дело, а съставляват основания за провеждане на оспорване по реда на чл. 40 от ЗУЕС.

Що се отнася до акцесорните иски с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на лихва за забава, в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на ответницата в забава за периода 02.07.2022 г. – 12.07.2023 г. По делото се доказва наличието на главни задължения за годишни такси и вноски за бюджетната 2022/2023 г., като ответницата е изпаднала в забава за заплащане на дължимите към ЕС вноски с настъпване на изричния падеж – 01.07.2022 г. и без да е било необходимо да бъде поканена. След извършени от съда математически действия по умножаване и събиране, посредством калкулатор за изчисляване на законна лихва на НАП с интернет адрес <https://portal.nra.bg/details/interest-calc>, се установи, че заявеният размер на мораторната лихва се явява доказана по размер. Така ответницата дължи сумата от 462,39 лева лихва за забава за периода 02.07.2022 г. – 12.07.2023 г. върху сумата от 4105,60 лева, съставляваща сбор от размера на задълженията, възникнали за ответницата въз основа на влезлите в сила решения на ОСЕС от 01/02.06.2022 г.

Като последица от уважаването на главните претенции, в полза на ищеца следва да се присъди и законната лихва върху тях от датата на подаване на исковата молба до окончателното им изплащане.

При този изход на спора в полза на ищеца и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК се дължат съдебни разноси в размер на **1014,22 лева**, от които 214,22 лева – заплатена държавна такса и 800 лева – заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат. При съобразяване своевременно заявеното от ответната страна възражение за прекомерност на заплатеното в полза на адв. Ч. възнаграждение, съдът намери същото за неоснователно с оглед броя на предявените искиове, тяхната цена и разпоредбите на чл. 2, ал. 5 и на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А.М.Д., БУЛСТАТ ***, гражданин на Руската Федерация, родена на *** г. в Молдова, с адрес: гр. ***, на основание чл. 38, ал. 1 от ЗУЕС **да заплати на собствениците в Етажна собственост в комплекс „С.С.“** - сграда с идентификатор № *** по КККР на гр. Несебър, к.к. Слънчев бряг, комплекс „С.С.“, представлявани от управителя В.Л., **сумата от 4105,60 /четири хиляди сто и пет лева и шестдесет стотинки/ лева**, представляваща дължими вноски към етажната собственост за собствените на ответницата СОС с ид. № № ***.20 и ***.58 въз основа на решения по т. 5, т. 6 и т. 7 от дневния ред на проведеното на 01/02.06.2022 г. общо събрание на етажната собственост, от която сума в размер на **1785,68 лева** за СОС с ид. № ***.20, включваща 1661,52 лева - разходи по чл. 50 от ЗУЕС и 124,16 лева - разходи по чл. 51 от ЗУЕС за финансова година 01.06.2022 г. – 31.05.2023 г., както и сума в размер на **2319,92 лева** за СОС с ид. № ***.58, включваща 2195,76 лева - разходи по чл. 50 от ЗУЕС и 124,16 лева - разходи по чл. 51 от ЗУЕС за финансова година 01.06.2022 г. – 31.05.2023 г., **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 12.07.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА А.М.Д., БУЛСТАТ ***, гражданин на Руската Федерация, родена на *** г. в Молдова, с адрес: гр. ***, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД **да заплати на собствениците в Етажна собственост в комплекс „С.С.“** - сграда с идентификатор № *** по КККР на гр. Несебър, к.к. Слънчев бряг, комплекс „С.С.“, представлявани от управителя В.Л., **сумата от 462,39 /четиристотин шестдесет и два лева и тридесет и девет стотинки/ лева**, представляваща лихва за забава върху главницата от 4105,60 лева за периода от 02.07.2022 г. - 12.07.2023 г.

ОСЪЖДА А.М.Д., БУЛСТАТ ***, гражданин на Руската Федерация, родена на *** г. в Молдова, с адрес: гр. ***, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, **да заплати на собствениците в Етажна собственост в комплекс „С.С.“** - сграда с идентификатор № *** по КККР на гр. Несебър, к.к. Слънчев бряг, комплекс „С.С.“, представлявани от управителя В.Л., **сумата от 1014,22 /хиляда и четиринадесет лева и двадесет и две стотинки/ лева** – направени съдебно-деловодни разноси в настоящата съдебна инстанция.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по банкова сметка на ищеца, както следва: банка „ДСК“ ЕАД, IBAN: BG19 STSA *** 0021 *** 80, BIC: STSTBGSF.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от връчването му в препис на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____

